

RIKSDAGENS SVAR 44/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om avbytarservice för lant- bruksföretagare

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare (RP 41/2004 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 6/2004 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av lagen om avbytarservice för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 20 december 1996 om avbytarservice för lantbruksföretagare (1231/1996) 10 § 4 mom.,
ändras 3 § 2 mom., 4 § 2 mom., 7 g och 31 §, 32 § 2 mom. 3 punkten samt 34, 43 och 44 §, av dessa lagrum 4 § 2 mom. och 7 g § sådana de lyder i lag 1135/2001, samt
fogas till 5 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 2 mom. och till 12 § ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Definition på lantbruksföretagare

— — — — —
Såsom lantbruksföretagare betraktas också sådan lantbruksidkare i åldern 15—18 år som i fråga om andra villkor än åldern uppfyller villkoren för försäkring enligt 1 mom. 1 punkten.
— — — — —

4 §

Lantbruksföretagare som har rätt till semester

— — — — —
Utan hinder av 1 mom. har en lantbruksföretagare inte rätt till semester
1) under det kalenderår under vilket företagarens skyldighet att uppta i 3 § 1 mom. 1 punkten avsedd försäkring börjar, med undantag för den

semesterrätt som lantbruksföretagare i samma lantbruksföretag inte har tagit ut under kalenderåret i fråga, och inte heller

2) under den tid företagaren får full invalidpension som beviljats tills vidare, rehabiliteringsstöd som motsvarar full invalidpension eller arbetslöshetspension.

5 §

Lantbruksföretagare som har rätt till vikariehjälp

— — — — —
Utan hinder av 1 mom. har en lantbruksföretagare inte rätt till vikariehjälp under den tid företagaren får full invalidpension som beviljats tills vidare eller arbetslöshetspension.

7 g §

Vikariehjälp för person som gått i ålderspension

Utan hinder av vad som bestäms ovan i denna lag har en lantbruksidkare som gått i ålderspension rätt till vikariehjälp, om behovet av vikariehjälp har uppkommit innan lantbruksidkaren gick i ålderspension.

I sådana fall som avses i 1 mom. lämnas vikariehjälp för högst 60 dagar under de sex månader som följer efter det att lantbruksidkaren gått i ålderspension.

12 §

Kommun som lokal enhet

— — — — —
Pensionsanstalten kan med vederbörande ministeriums samtycke i uppdragsavtalet förbinda sig att för kostnader för förvaltningsuppgifter som denna lag orsakar till kommunen betala en ersättning som är större än vad kommunen enligt 33 § har rätt till. Tilläggsersättning kan betalas bara om de omständigheter som påverkar en ändamålsenlig skötsel av förvaltningsuppgifterna inom den av kommunen upprätthållna lokala

enhetens område avviker tydligt och i avsevärd grad från övriga lokala enheters motsvarande omständigheter, varför kostnaderna för förvaltningsuppgifterna är högre än vanligt. Ytterligare krävs att en större ersättning än den som bestäms i 33 § prövas nödvändig för att lantbruksföretagarnas rätt till avbytarservice enligt denna lag skall kunna genomföras.

31 §

Pensionsanstaltens förvaltningskostnader

Av statens medel betalas årligen till pensionsanstalten en skälig ersättning som beräknas på kalkylmässiga grunder

1) för de förvaltningskostnader som skötseln av uppgifterna enligt denna lag orsakar pensionsanstalten,

2) för de tilläggskostnader som åsamkas pensionsanstalten genom det i 12 § 3 mom. avsedda avtalsvillkoret i uppdragsavtalet till den del som den till kommunen med stöd av 33 § betalade ersättningen är otillräcklig, samt

3) för de tilläggskostnader som åsamkas pensionsanstalten och som beror på organisering av den lokala förvaltningen med hjälp av pensionsanstaltens egen lokala enhet, till den del som den till kommunen med stöd av 33 § betalade ersättningen är otillräcklig; tilläggsersättning kan betalas bara om de omständigheter som påverkar en ändamålsenlig skötsel av förvaltningsuppgifterna inom den av pensionsanstalten upprätthållna lokala enhetens område avviker tydligt och i avsevärd grad från övriga lokala enheters motsvarande omständigheter, varför kostnaderna för förvaltningsuppgifterna är högre än vanligt; ytterligare krävs att en större ersättning än den som bestäms i 33 § prövas nödvändig för att lantbruksföretagarnas rätt till avbytarservice enligt denna lag skall kunna genomföras.

På pensionsanstaltens framställning beslutar vederbörande ministerium årligen om de i 1 mom. avsedda ersättningsbeloppen samt om fördelningen av de i 1 mom. 2 och 3 punkten avsedda ersättningarna.

32 §

Kostnaderna för den lokala förvaltningen

— — — — —
Det totala beloppet av den ersättning som avses i 1 mom. fastställs årligen av statsrådet före utgången av september för det följande finansåret. Härvid beaktas

— — — — —
3) den uppskattade ändringen i kostnadsnivån så som föreskrivs i 4 § 2 mom. lagen om statsandelar till kommunerna (1147/1996).

34 §

Ersättande av kostnader för den lokala förvaltningen till kommun som ingått uppdragsavtal

Från och med ingången av finansåret betalar pensionsanstalten till en kommun som ingått ett uppdragsavtal månatligen, senast den 11 varje månad, en tolfedel av den ersättning som kommunen har rätt till enligt 33 § och uppdragsavtalet.

43 §

Sökande av ändring

I beslut som pensionsanstalten har fattat med stöd av 42 § får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Besvären riktas till den

förvaltningsdomstol inom vars domkrets den lokala enhetens verksamhetsställe finns.

I förvaltningsdomstolens beslut enligt 1 mom. får ändring inte sökas genom besvär. Besvär får likväl anföras över ett beslut av förvaltningsdomstolen i ett ärende som avses i 29 §.

I fråga om sökande av ändring gäller i övrigt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

44 §

Avgörande av meningsskiljaktigheter som beror på uppdragsavtal

Meningsskiljaktigheter som beror på uppdragsavtal samt meningsskiljaktigheter som hänför sig till ersättande av kostnader som avses i 33 och 35 § och som inte kan biläggas mellan pensionsanstalten och den kommun som ingått uppdragsavtalet, avgörs som ett förvaltnings-tvistemål av den förvaltningsdomstol inom vars domkrets kommunen finns.

Denna lag träder i kraft den 2004.

Lagens 12 § 3 mom. tillämpas likväl från och med den 1 januari 2004 samt 3 § 2 mom., 4 § 2 mom. och 7 § från och med den 1 januari 2005.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 april 2004